

ПРОФІЛАКТИКА ХРОНІЧНИХ НЕІНФЕКЦІЙНИХ ЗАХВОРЮВАНЬ: АЛЬТЕРНАТИВНІ ПІДХОДИ ДО ВИКЛАДАННЯ НА ЕТАПАХ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Кравченко І. М.

Харківська медична академія післядипломної освіти

Вступ. Одним з найбільш важливих компонентів успішної реалізації державної стратегії з профілактики хронічних неінфекційних захворювань (НІЗ) в Україні є підготовка працівників первинної медико-санітарної допомоги (ПМСД), як лікарів так і медичних сестер, щодо основних інтервенцій, які допоможуть здійснювати профілактику, діагностування та лікування НІЗ на сучасному рівні.

Основна частина. З метою ефективного вирішення даної задачі в межах сумісного Проєкту МОЗ України та Бюро ВООЗ було розроблено та апробовано типовий навчальний захід (дводенний тренінг) для лікарів і медсестер «Основний тренінг для первинної ланки медичної допомоги щодо інтегрованого ведення випадків гіпертензії та діабету».

В структурі матеріалу тренінгу найбільшу увагу приділено клініко-технологічним аспектам виявлення факторів ризику неінфекційних захворювань та веденню пацієнта з оглядом на встановлені фактори. Алгоритм дії персоналу ПМСД викладено згідно чинних медико-технологічних документів МОЗ України.

Впродовж 2017-2018 років в Харківській області та м. Харків зазначені навчальні заходи проводилися на базі центрів первинної медико-санітарної допомоги, міських поліклінік та поліклінічних відділень міських лікарень каскадним методом.

До участі в кожному дводенному тренінгу було запрошено тридцять працівників ПМСД: п'ятнадцять медичних сестер (фельдшерів) та п'ятнадцять лікарів загальної практики – сімейної медицини або терапевтів з різних закладів. Такий підхід щодо формування контингенту слухачів надав можливість не тільки підвищити кваліфікацію медичних працівників з обраних питань та відпрацювати

відповідні практичні навички, а й забезпечить обмін досвідом лікарів та медичних сестер, які надають допомогу в різних закладах міста та області.

Узагальнюючи все сказане вище, можна зробити висновки, що впровадження прогресивних методів навчання, таких як короткострокові семінари та тренінги, в системі післядипломної освіти дозволить вирішити наступні актуальні на сьогодні проблеми:

1. детально ознайомити працівників первинної ланки з чинними медико-технологічними документами МОЗ України;

2. забезпечити відповідний рівень оволодіння практичними навичками лікарем, медичною сестрою, і , що важливо, відпрацювати розподіл їх функціональних обов'язків при наданні медичної допомоги;

3. виключити тривалий відрив працівників ПМСД від робочого місця.

В той же час не вирішеним залишається питання методики оцінки рівня знань та ступеню оволодіння практичними навичками учасників таких навчальних заходів, що робить перспективними подальші методологічні пошуки з метою підвищення якості та ефективності післядипломної освіти.

Література

1. Горбась І. М. Профілактика хронічних неінфекційних захворювань – реальний шлях поліпшення демографічної ситуації в Україні / І. М. Горбась // Укр. кардіол. журн. – 2009. – № 3. – С. 6-11.

2. Вороненко Ю.В. Стратегії та методи навчання в післядипломній медичній освіті / Ю.В. Вороненко, Т.Є. Бойченко. – Київ: Вересень, 2004. – 160 с.

УДК 378.147.091.313:[378.046-021.67:61]

СИТУАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В ІНТЕРНАТУРІ

Кривенко В.І., Пахомова С.П., Федорова О.П., Качан І.С., Непрядкіна І.В., Радомська Т.Ю.

Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя

SITUATIONAL EDUCATION IN THE INTERNSHIP

Kryvenko V.I., Pakhomova S.P., Fedorova O.P., Kachan I.S., Nepryadkina I.V., Radomskaya T.Yu.

Zaporizhzhya State Medical University, Zaporizhzhya

Резюме. Стаття присвячена проблемі ситуаційного навчання в інтернатурі за курсом «внутрішні хвороби» лікарями-інтернами за фахами «внутрішні хвороби» та «загальна практика-сімейна медицина» на кафедрі сімейної медицини, терапії, кардіології та неврології факультету післядипломної освіти. Метою дослідження було вдосконалення методики викладання при вивченні внутрішніх хвороб на основі використання ситуаційної моделі навчання. Практична лікарська діяльність – це робота по рішенням різних діагностичних, диференціально-діагностичних, лікувальних, профілактичних, етичних, деонтологічних ситуацій. В статті проаналізовані варіанти різних видів ситуаційних завдань: прості задачі, ділові та рольові

ігри, аналіз конкретних ситуацій, аналіз інцидентів, ігрове проектування, кейс методи, комп'ютерні завдання, практичні ситуації з хворим, представлено етапи використання різних варіантів ситуаційних завдань, проведений аналіз їх ефективності для професійної підготовки лікаря, формуванню всебічно розвиненої особи, яка повинна задовольнити потреби суспільства.

Ключові слова: внутрішні хвороби, ситуаційне навчання, проблемна ситуація, кейс-метод.

Summary. The article deals with the problem of situational internship in course of “internal medicine” for medical interns on specialties “internal medicine” and “general practice family medicine” at the department of Family Medicine,

Therapy, Cardiology and Neurology of the Faculty of Post-graduate Education.

The aim of the study was improvement of teaching methods in the study of internal medicine through the use of situational learning model. Practical medical activity is the work on solving various diagnostic, differential diagnostic, therapeutic, preventive, ethical, and deontological situations. The article analyzes the variants of different types of situation tasks: simple tasks, business and role-playing, analysis of specific situations, the analysis of incidents, game design, case methods, computer tasks, practical situations with patients given stages using different variants of situational problems, the analysis their effectiveness for the professional training of the doctor, the formation of a fully developed person, which should meet the needs of society.

Key words: internal medicine, case studies, problem situation, case-method.

Вступ. Для успішної професійної підготовки високо кваліфікованих лікарів в нових соціально – економічних умовах на перший план виходить особистість лікаря-інтерна, здатність його до самостійності прийняття рішень і доведення їх до виконання, тобто освіта стає особистісно-орієнтованою.

Сьогодні основні методичні інновації у вищій школи пов'язані із застосуванням інтерактивних методів навчання [1, 2, 3]. Інтерактивність означає здатність взаємодіяти чи знаходитись в режимі бесіди, діалогу з ким-небудь (людиною) або чим-небудь (комп'ютером) [4]. Технологічні підходи у навчанні мають сприяти формуванню у інтерна готовності до реального лікарського процесу – ситуаційної діяльності, що реалізується шляхом застосування технології ситуаційного навчання. *Ситуаційний метод* – це метод, у виборі якого головну роль відіграє ситуація. За складом ситуаційний метод комбінується з багатьох шляхів і способів, він дозволяє обирати нестандартні рішення в проблемних нестандартних ситуаціях. Проблема ситуація – це реальна чи описана будь-якою мовою сукупність об'єктивних обставин та умов, що вміщує суперечність. Усвідомлення особистістю включеної у цю ситуацію проблеми призводить до появи у неї потреби в нових знаннях, інформації. [5]. За такої ситуації лікар-інтерн позбавлений готового стандарту її вирішення і сам шукає шляхи розв'язання. Проблемні ситуації в лікарській практиці мають відтворювати логіку реалізації конкретних функцій лікарської діяльності й алгоритм розгортання власних дій при виконанні пропонованого завдання. Типовими способами створення проблемних ситуацій є: стимулювання до аналізу й пояснення явищ професійної діяльності, суперечностей між ними; використання життєвих ситуацій; висування гіпотез, формулювання висновків, «відкриття» нових способів дій, створення ситуації вибору та ін. [6]

Осадченко І.І. [7] дає визначення ситуаційним станам:

- ситуаційна проблема – проблема, певна суперечність, виокремлена у процесі аналізу педагогічної ситуації, яка актуалізує рівень наявних для її рішення знань, рухаючи їх від відомого до невідомого;

- ситуаційна задача – це мета, яку ставить перед собою особа, яка навчається, з урахуванням ситуаційних проблем, суперечностей, які виникають у результаті аналізу і пошуку виходу із педагогічної ситуації;

- ситуаційне завдання – дидактично оброблена педагогічна ситуація, яка використовується для навчання у якості дидактичної одиниці;

- ситуаційна вправа – завдання, виконання якого повторюється кілька разів для здобуття певних умінь та навик.

Одним зі способів ефективного застосування теорії в реальному житті є навчання на прикладі розбору конкретної ситуації – case-study, застосування кейс-методу одночасно відображає не тільки певну практичну проблему, але й аналізує визначений комплекс знань, який необхідно засвоїти для її розв'язання. [8]. Дидактичне значення застосування ситуаційної методики навчання полягає у використанні принципів проблемного навчання, принципу емоційності навчання та органічного поєднання теорії і практики, отримання можливості для розвитку фахової майстерності [9].

Мета дослідження: вдосконалення методики викладання внутрішніх хвороб лікарям – інтернам за фахами «Внутрішні хвороби» та «Загальна практика-сімейна медицина» на основі використання ситуаційної моделі навчання.

Основна частина. Підготовка в інтернатурі передбачає удосконалення теоретичної і особливо практичної підготовки лікарів-інтернів. Практична лікарська діяльність – це робота по рішенню різних діагностичних, диференціально-діагностичних, лікувальних, профілактичних, етичних, деонтологічних ситуацій. Кожний хворий представляє нестандартну модель та ситуацію: типовий чи атиповий перебіг захворювання, наявність ускладнень; пацієнти мають гендерні, вікові, генетичні, соціальні різниці, у багатьох існує коморбідний стан – наявність більше двох захворювань, при призначенні лікування необхідно врахувати вік, алергічний анамнез, попередню переносність ліків. Ситуаційні завдання в інтернатурі ми поділяємо на дві групи: ситуаційні завдання у письмовому вигляді та ситуаційні завдання з матеріальним об'єктом – робота з хворим, результатами інструментальних та лабораторних досліджень. До першої групи завдань відносимо: прості задачі, ділові та рольові ігри, аналіз конкретних ситуацій, аналіз інцидентів, ігрове проектування, кейс методи, комп'ютерні завдання. До другої групи – огляд первинного хворого, курація хворих с динамічним спостереженням, оформлення історії хвороби з формулюванням попереднього діагнозу, планом обстеження, призначенням лікування, з подальшим трактуванням додаткових досліджень, проведення диференційного діагнозу, оформленням остаточного діагнозу основного захворювання, ускладнень, супутніх захворювань, наданням рекомендацій при виписці. Всі перелічені види ситуаційних завдань дають можливість лікарю-інтерну продемонструвати рішення мовою, письмово, на персональному комп'ютері, відстоюючи свою точку зору.

Розв'язання задач – діловий засіб активізації пізнавальної діяльності, удосконалення таких розумових операцій, як синтез, аналіз, узагальнення доведення. Ділова гра – це імітація професійної діяльності. Ігри розвивають творче мислення, формують практичні уміння, відбувається діалог на професійному рівні, дискусії, взаємна критика гіпотез і пропозицій, їх обґрунтування. Рольова гра – більш проста, ніж ділова, імітаційна форма активного навчання, яка потребує менших затрат на розробку та її проведення, розвиває у лікаря-інтерна аналітичні здібності, уміння приймати правильне рішення в різних ситуаціях. Аналіз конкретних ситуацій – служить інструментом дослідження і вивчення певної проблеми, оцінки і вибору рішень. Аналіз інцидентів, тобто найбільш складних випадків діагностично-лікувального

процесу, передусе одержання учнем висхідної інформації про ту складну проблему у вигляді опису події. Ігрове проектування – метод розробки рекомендацій, планів і заходів діагностичного, лікувального, профілактичного напрямків. Ділові та рольові ігри дозволяють вирішити тактику об'єму діагностичних та лікувальних ситуацій на різних етапах знаходження хворого: догоспітальний – лікар сімейний або лікар швидкої допомоги, на госпітальному – лікар-терапевт або вузький спеціаліст (кардіолог, пульмонолог та ін.), або лікарі інших фахів (хірург, гінеколог та ін.). З області дидактики – це розширення кругозору, активація пізнавальної діяльності, можливість застосування знань і вмінь на практиці, розвиток вмінь організації, систематизації, формулювання висновків. [8].

Кейс-метод – мета методу спільними зусиллями групи проаналізувати ситуацію – *case*, що виникає при конкретному положенні справ, і виробити практичне рішення; після закінчення – оцінити запропоновані алгоритми і вибрати краще рішення поставленої проблеми. Кейс описує драматичну ситуацію, в якій необхідно приймати критичне рішення, у ньому має бути драма, певна боротьба суперечливих інтересів. [10]. При розв'язуванні питань кейсу використовуються не тільки отримані знання, але і виникає потреба проявити свої особисті якості, демонструвати навички володіння та застосування теоретичних знань на практиці.

Протягом робочого дня ми використовуємо різні варіанти ситуаційного навчання. *Перший етап* – контроль висхідного рівня знань – рішення простих задач з наведеною клінічною ситуацією (скарги, анамнез, об'єктивні данні), в якій необхідно відповісти на питання постановки діагнозу, призначенню обстеження та лікування, або надати трактування тим чи іншим методам досліджень.

Другий етап – робота з конкретними хворими (5-6 осіб), курація, рішення ситуацій про динаміку спостереження, аналіз результатів лабораторних та інструментальних досліджень, формулювання діагнозу, проведення диференційного діагнозу, необхідність зміни лікування, вирішення ситуацій з спілкування лікаря та хворого, спілкування з родичами, опис результатів в історії хвороби. На даному етапі існує необхідність вирішувати 3-5 ситуацій з кожним хворим. Залучається ігрове проектування – надання рекомендацій при виписці хворого з питань дієти, фізичного навантаження, медикаментозного лікування, профілактики.

Третій етап – проведення практичного або семінарського заняття, використовуємо в залежності від теми ділові та рольові ігри, аналіз конкретних ситуацій, аналіз інцидентів, ігрове проектування, кейс методи.

Четвертий етап – контроль кінцевого рівня знань, пропонуємо моделювання ситуації за клінічними діагнозами: надається розгорнутий клінічний діагноз і необхідно скласти задачу зі скаргами, анамнезом, об'єктивними даними, результатами додаткових обстежень. Можливе представлення задачі-моделі у вигляді презентації з наглядним відображенням клінічних, морфологічних, функціональних змін.

П'ятий етап – самостійна поза аудиторна робота. Особливе значення в останній час ми приділяємо вирішенню клінічних ситуацій шляхом спілкування у соціальних мережах де зареєстрована група лікарів-інтернів, які навчаються на кафедрі, знаходяться на базі стажування, або вже закінчили навчання і підтримують зв'язки з кафедрою. Представляємо цікаві, складні, рідкі клінічні

випадки з подальшим розгортанням дискусії з питань діагностики, лікування, залучається велика кількість відповідей, ведеться перекрестна дискусія, потім викладач пропонує остаточний варіант. Клінічні випадки виносяться на розгляд у формі наочних міні-фільмів з мультимедійними презентаціями. У процесі роботи використовуються також творче моделювання клінічних ситуацій на основі прикладів з художньої літератури та інших видів мистецтва. Така форма дає можливість оперативно виправляти недоліки в методиці викладання, покладаючись на конструктивну критику колег, лікарів-інтернів та випускників кафедри, які мають досвід практичної роботи [11].

Висновки. Метод ситуаційного навчання – це метод активного навчання на основі реальних ситуацій. Форми і методи ситуаційного навчання різняться між собою певними ознаками, мають своє призначення і конкретну галузь застосування. Тільки в результаті їх поєднання на кожному занятті можна досягти активізації процесу підготовки лікарів. Основні ситуаційні завдання в інтернатурі – це завдання при роботі з хворим. Інші види ситуаційних завдань дозволяють компенсувати ситуації при відсутності хворих з певними діагнозами, визначити взаємозв'язок лікарів різних рівнів допомоги та спеціальностей, вирішити проблеми профілактики, спілкування. Цінність багатьох методів полягає в тому, що вони одночасно відображають не тільки практичну проблему, а й актуалізують певний комплекс знань, який необхідно засвоїти при вирішенні цієї проблеми, а також вдало суміщають навчальну, аналітичну і виховну діяльність. Таким чином, метод ситуаційного навчання являє собою складне явище, що характеризується проблемним, конфліктним, рольовим, часовим аспектами обговорення реальних професійних ситуацій. Методи ситуаційного навчання розвивають аналітичні, практичні, творчі, комунікативні, соціальні навички; дозволяють навчити лікаря-інтерна критично мислити, проявляти допитливість і використовувати дослідницькі методи.

Література:

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Електронний ресурс]. Режим доступу – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#n10>
2. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології / І.М. Дичківська // Підручник, 3-тє видання, виправлене, Академ.видав, 2015. – 304 с.
3. Козлова Г.М. Методика викладання у вищій школі / Г.М. Козлова // Навчальний посібник. – Одеса, ОНЕУ, 2014 – 200 с.
4. Богданова І. М. Використання інтерактивних технологій у підготовці майбутніх соціальних працівників // Вісник Національної академії Державної при-корд. служби України. Педагогічні науки. – 2011. – № 11. – С. 15–20.
5. Вербицкий А.А. О механизме разрешения проблемной ситуации посредством контекстуального моделирования / А. А. Вербицкий, К. А. Арзамасова // Вестник ВГТУ. – 2012. – № 10-2. – С. 68-71.
6. Мирончук Н. М. Проблемно-ситуаційний підхід як основа контекстної підготовки майбутніх викладачів вищої школи до самоорганізації у професійній діяльності // Теорія і практика професійної майстерності в умовах цілежиттєвого навчання: монографія / за ред. О. А. Дубасенюк. – Житомир: Вид-во Рута, 2016. – С. 254-261.
7. Осадченко І.І. Різномірнева ефективність застосування ситуаційної методики навчання у ВНЗ / І.І. Осадчен-

ко // Педагогічна наука: історія, теорія, практика, тенденції розвитку. – 2010. – №1. – [Електронний ресурс].

8. Яковлева С.А. Особенности применения кейс-метода в обучении студентов психологического факультета // Кузьмина Н.В., Зинчев А.Н. Акмеология 2003 (Юбилейный выпуск), СПб, Санкт-Петербург. Акмеологическая Академия, 2003. – 324 с.

9. Інтерактивні методи проведення занять в інтернатурі як складова практико-орієнтованого навчання / Кривенко В.І., Пахомова С.П., Федорова О.П., Непрядкіна І.В. // Матеріали XIV Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю, присвяченої 60 річчю ТДМУ «Сучасні підходи до вищої медичної освіти в Україні, 2017 рік», том 2, 18-19 травня, 2017 рік м. Тернопіль, – с. 254 – 256.

10. Баюл Т.А. Степанкова Л.Т. Метод ситуаційного навчання як інструмент досягнення педагогічних цілей. // Педагогическая наука. Современные методы преподавания. – 2010.

11. Колесник М.Ю., Качан І.С. Роль соціальних мереж у дистанційній освіті лікарів на післядипломному етапі // Медична освіта. – 2016. – № 3. – С. 110-113.

References

1. Natsionalna stratehiia rozvytku osvity v Ukraini na period do 2021 roku [Elektronnyi resurs]. Rezhym dostupu – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/344/2013#n10> [in Ukrainian]

2. Dychkivska I.M. Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii / I.M. Dychkiv-ska // Pidruchnyk, 3-tie vydannia, vypravlene, Akadem. vydav, 2015. – 304 s. [in Ukrainian]

3. Kozlova N.M. Metodyka vykladannia u vyshchii shkoli / N.M. Kozlova // Navchalnyi posibnyk. – Odesa, ONEU, 2014 – 200 s. [in Ukrainian]

4. Bohdanova I.M. Vykorystannia interaktyvnykh tekhnolohii u pidhotov-tsi maibutnykh sotsialnykh pratsivnykiv // Visnyk Natsionalnoi akademii Derzhavnoi pry-kord. sluzhby

Ukrainy. Pedahohichni nauky. – 2011. – № 11. – S. 15–20. [in Ukrainian]

5. Verbitckii A.A. O mekhanizme razresheniia problemnoi situatsii posredstvom kontekstualnogo modelirovaniia / A. A. Verbitckii, K. A. Ar-zamasova // Vestnik VGTU. – 2012. – № 10-2. – S. 68-71. [in Russian]

6. Myronchuk N.M. Problemno-sytuatsiinyi pidkhdid yak osnova kon-tekstnoi pidhotovky maibutnykh vykladachiv vyshchoi shkoly do samoorhanizatsii u profesiinii diialnosti // Teoriia i praktyka profesiinnoi maisternosti v umovakh tsilezhyttievoho navchannia: monohrafiia / za red. O.A. Dubaseniuk. – Zhytomyr: Vyd-vo Ruta, 2016. – S. 254-261. [in Ukrainian]

7. Osadchenko I.I. Riznorivneva efektyvnist zastosuvannia situatsiinoi metodyky navchannia u VNZ / I.I. Osadchenko // Pedahohichna nauka: istoriia, teoriia, praktyka, tendentsii rozvytku. – 2010. – №1. – [Elektronnyi resurs]. [in Ukrainian]

8. Iakovleva S.A. Osobnosti primeneniia keis-metoda v obuchenii studentov psikhologicheskogo fakulteta // Kuzmina N.V., Zinchev A.N. Ak-meologiiia 2003 (Iubileinii vypusk), SPB, Sankt-Peterbur. Akmeologicheskaia Akademiia, 2003. – 324 s. [in Russian]

9. Interaktyvni metody provedennia zaniat v internaturi yak skladova praktyko-orientovanoho navchannia // Kryvenko V.I., Pakhomova S.P., Fedorova O.P., Nepriadkina I.V. // Materialy XIV Vseukrainskoi naukovopraktychnoi konferentsii z mizhnarodnoiu uchastiu, prysviachenoi 60 richchiu TDMU «Suchasni pidkhody do vyshchoi medychnoi osvity v Ukraini, 2017 rik», tom 2, 18-19 Travnia, 2017 rik m. Ternopil, – s. 254-256. [in Ukrainian]

10. Baiul T.A. Stepankova L.T. Metod situatsiinoho navchannia yak instrument dosiahnennia pedahohichnykh tsilei. Pedahohicheskaiia nauka /5. Sovremennye metody преподаvaniia. – 2010. [in Ukrainian]

11. Kolesnyk M. Yu., Kachan I. S. Rol sotsialnykh merezh u dy-stantsiinii osviti likariv na pislidyploimnomu etapi, // Medychna osvita. – 2016. – № 3. – S. 110-113. [in Ukrainian]

СИСТЕМА ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ «MOODLE» І ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У САМОПІДГОТОВЦІ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ДІТЯЧИХ АНЕСТЕЗІОЛОГІВ

Курочкін М.Ю., Давидова А.Г.

Запорізький державний медичний університет (Запоріжжя)

Вступ. Кафедра дитячих хвороб ФПО Запорізького ГМУ постійно докладає зусиль в освоєнні і практичному впровадженні нових, сучасних методів навчання, як лікарів – інтернів, так і лікарів практичної охорони здоров'я. Так, впроваджено і широко використовується дистанційне навчання лікарів – педіатрів різної професійної спрямованості. Новим та перспективним методом є подання лекційного матеріалу у системі дистанційного навчання Moodle, яка знайшла ефективне використання і при навчанні лікарів –інтернів. Мета – оптимізація засвоєння лекційного матеріалу лікарями інтернамі дитячими анестезіологами за допомогою системи дистанційного навчання – Moodle.

Основна частина. Автором системи Moodle є Martin Dougiamas, який запропонував цю електронну систему з метою розширення можливостей викладання. «Moodle пропонує широкий спектр можливостей підтримки процесу навчання в дистанційній середі – різноманітні способи представлення учбового матеріалу, перевірки знань і контролю успішності»[3]. Суть використання

методики заключається в тому, що на сайті Запорізького державного медичного університету, поряд з іншими факультетами, представлена інформація кафедр факультету післядипломної освіти. Кафедра дитячих хвороб цього факультету має у своєму складі курс дитячої анестезіології, який і пропонує на цьому сайті необхідну інформацію для лікарів –інтернів дитячих анестезіологів.

Працюючи в режимі онлайн, лікар–інтерн, майбутній дитячий анестезіолог, має можливість зобов'язаний, під час очного періоду навчання на кафедрі, ознайомитись і вивчити певний об'єм лекційного матеріалу, який є на вказаному сайті [2]. У кожного інтерна є свій, індивідуальний пароль та логін, які він отримує на початку навчання в інтернатурі. Таким чином, під своїм електронним іменем лікар–інтерн дитячий анестезіолог, в будь-який слушний для нього час, має можливість зайти в електронну базу кафедри і дистанційно приступити до вивчення теоретичного матеріалу, який представлений у вигляді лекцій. Лекції постійно редагуються, поповнюються і вдосконалюються,